

Ο Θίασος... του Θανάση Κ.

Βγαίνουν και αρθρογραφούν τελευταία, σε σοβαρές εφημερίδες και δικτυακούς ιστότοπους διάφοροι γνωστοί και λιγότερο γνωστοί – «ειδικοί», καθηγητές, «σύμβουλοι» – υποστηρίζοντας **το ίδιο πράγμα:**

Ήτι με την Τουρκία είμαστε **«καταδικασμένοι να συνυπάρχουμε»!** Άρα, **πρέπει να συζητήσουμε κάποτε τις «διαφορές» μας.** Και να τις **«λύσουμε με διαπραγματεύσεις, αλλιώς μπορεί να οδηγηθούμε σε πόλεμο».** Κι επειδή ο πόλεμος είναι γενικά κακό πράγμα (άσε που... «δεν μας παίρνει κι όλα»), γι' αυτό οι διαπραγματεύσεις είναι **«μονόδρομος».**

Κι όσοι διαφωνούν, λέει, είναι «ακροδεξιοί», «θερμοκέφαλοι» και «ανεύθυνοι εθνικιστές»...

(Κάποιοι απ' όσους τα λένε αυτά, εσχάτως, προέρχονται κι από τις Ένοπλες Δυνάμεις!)

Πρόκειται για ένα αληθινό **θίασο κωμικών,** οι οποίοι, όμως, ανεβάζουν (εθνική) **τραγωδία...**

Αυτά όλα **έχουν απαντηθεί** πολλές φορές και επαρκώς...
Ενδιαφέρον εδώ έχουν δύο πράγματα:

–Πρώτον είναι απόψεις **εκτός θέματος!** Μιλάνε ως να μην καταλαβαίνουν καθόλου το πρόβλημα που **πραγματικά** αντιμετωπίζουμε ως χώρα...

–Και δεύτερον, επειδή **δεν** έχουν σοβαρά επιχειρήματα **«εντός θέματος»** (για το πραγματικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε), **απλώς απαξιώνουν** όσους διαφωνούν μαζί τους.

Είναι σύνηθες στους λαϊκιστές (γιατί πρόκειται περί **κλασικού λαϊκισμού**) να **στρεβλώνουν** το πρόβλημα που θέλουν να απαντήσουν και να **στιγματίζουν** όσους διαφωνούν μαζί τους!

Επειδή δεν αντέχουν το διάλογο, εμφανίζουν τους διαφωνούντες περίπου ως... **«τέρατα»!**

* Είναι, λοιπόν, **εκτός θέματος:** Το πρόβλημα που έχουμε με την Τουρκία ΔΕΝ το δημιουργούν οι... Έλληνες «εθνικιστές». Αλλά οι **επεκτατιστές Τούρκοι!**

Δεν δημιουργείται, επειδή η Ελλάδα έχει «επιθετική» συμπεριφορά εναντίον της Τουρκίας. Αλλά επειδή η Τουρκία έχει – διακηρυγμένη πλέον – **«αναθεωρητική» πολιτική** εναντίον γειτόνων της. Κυρίως της Ελλάδας και της Κύπρου...

Δεν είμαστε εμείς...«μαξιμαλιστές»! Οι Τούρκοι είναι **αδίστακτοι (και αχόρταγοι)...**

Λένε για παράδειγμα: κακώς η Ελλάδα αρνήθηκε (την περασμένη δεκαε-τία) την οριοθέτηση της ΑΟΖ με τη Λιβύη (επί Καντάφι). Για μια διαφορά λίγων μιλίων, λέει...

Πρώτα-πρώτα, δεν ήταν διαφορά «λίγων μιλίων». Ήταν διαφορά – δηλαδή **αυθαίρετη συρρίκνωση** – μιας θαλάσσιας ζώνης αρκετών δεκάδων τετραγωνικών μιλίων. Όμως, **δεν** ήταν αυτό το σημαντικότερο...

Εκείνο που δεν μας λένε είναι ότι, αν δεχόμασταν αυτή τη μείωση (ουσιαστικά σε βάρος την επήρεια της Κρήτης) έναντι της Λιβύης, δημιουργούσαμε **«προηγούμενο»** για να μας ζητήσει **και η Τουρκία** μετά, **πολύ μεγαλύτερη μείωση** των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Βέβαια η Τουρκία το ζητάει έτσι κι αλλιώς. Ναι, αλλά **εμείς το αρνιόμαστε** τώρα. Ενώ αν το είχαμε δεχθεί έναντι της Λιβύης, θα ήταν **πολιτικά πολύ πιο δύσκολο** να το αρνηθούμε και στην Τουρκία μετά...

Τέλος, ακόμα κι αν εμείς τότε είχαμε οριοθετήσει της ΑΟΖ μας με την Λιβύη, αυτό **δεν θα μας κατοχύρωνε σήμερα στο παραμικρό**. Γιατί τότε κυβερνούσε ο Καντάφι, ο οποίος στη συνέχεια ανατράπηκε. Και όσα εκείνος συμφώνησε τότε **δεν** είναι αναγκαστικά «δεσμευτικά» για κανένα σήμερα. Τίποτε δεν θα εμπόδιζε τον Ερντογάν τώρα να προωθήσει το **Τουρκολυβικό «σύμφωνο»** (ακυρώνοντας ό,τι προϋπήρχε) αφού αυτός κρατάει όρθια την Κυβέρνηση Σάρατζ.

Ασφαλώς θα ήταν **παράνομο** κάτι τέτοιο! Αλλά και σήμερα **παράνομο** θεωρείται απ' όλους. Η «νομιμότητα» **δεν** σταματάει την Τουρκία!

Έτσι κι αλλιώς η Τουρκία **δεν** έχει υπογράψει το Δίκαιο της Θάλασσας, ενώ η Λιβύη το έχει υπογράψει, αλλά **δεν** το έχει επικυρώσει και βρίσκεται σε **εμφύλιο** Πόλεμο.

Το να λέμε σήμερα ότι «αν είχαμε υπογράψει με τη Λιβύη το 2006 (επί Καντάφι) την οριοθέτηση της ΑΟΖ, σήμερα δεν θα είχαμε πρόβλημα με την Τουρκία», είναι **παιδαριώδης ανοησία...**

Εντελώς παιδαριώδης. Και απολύτως ανοησία!
Κι όμως, αυτά τα λένε «σοβαροί»... σύμβουλοι!

* Η Τουρκία έχει μια συστηματική **αναθεωρητική-επεκτατική πολιτική** έναντι των γειτόνων της.

Δεν είναι μια χώρα που... έχει κι εκείνη **τους «ακραίους»** της, έχουμε κι εμείς **τους δικούς μας «ακραίους»** – και το βασικό είναι «να μην επικρατούν οι ακραίοι σε καμία από τις δύο πλευρές».

Όποιος αυτά πιστεύει, **δεν** είναι σοβαρός. Τελεία. Και παύλα...

Στην Τουρκία η αναθεωρητική πολιτική και ο διακηρυγμένος επεκτατισμός **επικρατούν εδώ και δεκαετίες!**

Στην Ελλάδα **δεν υπάρχει κανείς** που να υποστηρίζει επεκτατικές ή αναθεωρητικές θέσεις. Στην Ελλάδα θεωρούν... «ακραίο» όποιον **δεν** θέλει να υποχωρεί η χώρα σε **όλες** τις διεκδικήσεις **όλων** των γειτόνων της!

Δεν υπάρχει σύγκριση ανάμεσα σε αυτά τα «μεγέθη»...

Το πραγματικό πρόβλημα λοιπόν, δεν είναι πώς να «εξουδετερώσουμε ταυτόχρονα τους ακραίους των δύο πλευρών».

Αλλά τι κάνουμε όταν σε μια χώρα επικρατούν οι ακραίοι και η άλλη χώρα **δεν ξέρει πώς να συγκρατήσει την επιθετική συμπεριφορά του γείτονά της.**

Αυτό είναι το πρόβλημα...

Αλλά δεν μπορούν να το δουν – και δεν θέλουν να το αντιληφθούν – διάφοροι παρατρεχάμενοι «ειδικοί», καθηγητές ή σύμβουλοι...

Κι όποιος δεν βλέπει το πρόβλημα, ασφαλώς **δεν** μπορεί και να το λύσει.

Ενώ όποιος **«κατασκευάζει» ένα άλλο ψεύτικο «πρόβλημα»** στη θέση του πραγματικού, απλώς, στο τέλος, τα κάνει όλα **πολύ χειρότερα...**

Προσπάθησαν λοιπόν, να αντιμετωπίσουν τον επεκτατισμό και την αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας μέσα από την **κοινή ένταξη των χωρών μας στους Ευρω-ατλαντικούς θεσμούς.**

Αυτό όντως «συγκράτησε» την Τουρκία, **κάπως**, αλλά τελικά **δεν** δούλεψε.

Το NATO σήμερα έχει αποσαρθρωθεί και το παραδέχονται όλοι πως είναι **«κλινικά νεκρό»**. Άσε που η Τουρκία το γράφει στα παλιά της τα παπούτσια (όπως κατήγγειλε, μεταξύ άλλων και η Γαλλίδα υπουργός προχθές. Σε πολύ έντονο ύφος...)

Η ΕΕ **δεν ασκεί καμία γεωπολιτική επιρροή**, άσε που η ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ **έχει ναυαγήσει** πλέον. Έτσι κι αλλιώς, αποδείχθηκε ότι η διαδικασία ένταξης **δεν μπορεί να τιθασεύσει το «θηρίο»** (όπως ανοήτως πίστευαν κάποιοι για χρόνια)...

Τι μένει;

Μήπως η επίκληση του Διεθνούς Δικαίου;

Μα η Τουρκία **δεν** έχει υπογράψει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Χώρια που **δεν** τηρεί τις υποχρεώσεις της ούτε και σε όσα **έχει** υπογράψει.

Επομένως, τι μένει;

Οι διάφοροι καθηγητές, «ειδικοί», «σύμβουλοι», στην πραγματικότητα **δεν** ξέρουν! **Δεν έχουν ιδέα.**

Γι' αυτό αρχίζουν τα «ευχολόγια»...

–Πρέπει να **διαπραγματευθούμε** με τους γείτονές μας για να αποφύγουμε τα χειρότερα!

Ποια είναι τα χειρότερα;

Το θερμό επεισόδιο!

Αλλά αν, για να διαπραγματευθούμε με τους γείτονές μας, πρέπει προηγουμένως να συνυπογράψουμε «**συνυποσχετικό**» με το οποίο παραιτούμαστε απ' όσα κυριαρχικά δικαιώματα μας αναγνωρίζει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, τότε αυτό **δεν είναι «έναρξη διαπραγμάτευσης»** – είναι **ολοκλήρωση συνθηκολόγησης!**

Αν κάθε φορά που μας ζητάνε κάτι, εμείς θα σπεύδουμε να το διαπραγματευθούμε, δηλαδή «**να δώσουμε κάποια για να σώσουμε κάποια άλλα**», αμφιβάλει κανείς, ότι σε λίγο θα θέσουν **καινούργιο** πρόβλημα – ζητώντας να διαπραγματευθούμε **ΚΑΙ επ' αυτού;**

Να «δώσουμε κάτι» και σ' αυτό, για να «διασώσουμε κάτι άλλο», το οποίο, βέβαια, θα μας το διεκδικήσουν, με την ίδια λογική, **λίγο αργότερα!**

Αυτό **δεν** είναι το «καλύτερο» που μπορεί να μας συμβεί!

Είναι το ...«**χειροτερότερο**»!

Ανοίγει την όρεξη των επεκτατιστών γειτόνων.

Να ζητήσουν κι άλλα, κι άλλα. Κι ύστερα **κι άλλα...**

Και οδηγεί στην **πλήρη υποταγή** της Ελλάδας. Στη **Φιλανδοποίησή** της! Στον **ακρωτηριασμό** της κυριαρχίας της και στον ευνουχισμό της **-ανεξαρτησίας** της...

Πράγμα που, αν συμβεί, θα έχει πολύ οδυνηρές συνέπειες **-πολιτικές και οικονομικές και κοινωνικές...**

Αν αυτό τελικά το πάθουμε, **δεν** θα είμαστε η ίδια «χώρα» μετά...

Κανείς δεν λέει ότι πρέπει να αποφύγουμε **κάθε** διαπραγμάτευση! Ή ότι δεν πρέπει να μιλάμε με τους «κακούς Τούρκους». **Κανείς δεν τα λέει αυτά...**

Ασφαλώς θα γίνει κάποια διαπραγμάτευση στο τέλος.

Αλλά θα έχει νόημα αυτή η διαπραγμάτευση και θα οδηγούσε σε **σταθερότητα** στη συνέχεια, μόνον αν η Τουρκία **έχει πληρώσει**, στο με-
ταξύ, **τίμημα** για την συνεχή προκλητικότητά της..

Ώστε να ξέρει ότι **δεν** τη συμφέρει να το συνεχίσει.

Γιατί αν έχουμε «επιβραβεύσει», με τη δική μας **υποχωρητικότητα**, τη δική της επιθετικότητα, τα «χειρότερα» δεν είναι όσα θα χρειαστεί να δώσουμε τώρα. Τα χειρότερα είναι όσα θα μας απαιτήσουν – και θα χρειαστεί επίσης να δώσουμε – **μετά**.

Γιατί όποιος υποχωρεί αμαχητί τώρα, θα χάσει τελικά, πολύ περισσότερα απ' όσα του ζητάνε σήμερα...

Αυτή είναι η **κύρια διαφωνία μας**. Αλλά **δεν** μπορούν ούτε να την ακούσουν, ούτε να την καταλάβουν!

Το χειρότερο είναι πως όλος αυτός ο «θίασος» των συμβούλων, θεωρεί ότι το πρόβλημά τους είναι οι δήθεν... **«εθνικιστές» της Ελλάδας**.

Και την ίδια στιγμή φλέγονται από την επιθυμία, να πάνε να διαπραγματευθούν με τους **πραγματικούς εθνικιστές της Τουρκίας!**

ΥΓ. Αυτά που λένε συνήθως δεν είναι σοβαρά. Ενίοτε είναι και αστεία. Αλλά το «θέαμα» που παράγει ο θίασος δεν προκύπτει ως «κωμωδία». Μάλλον για **«τραγωδία»** το πάνε...

Ας ελπίσουμε ότι **θα κατέβει η «παράσταση»** όσο είναι ακόμα καιρός.

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>